

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ ทักษะ และแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดผลครั้งเดียว (One-Shot Case Study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ประชาชนทั่วไปที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนประชากร ณ เดือนธันวาคม 2552 จำนวน 5,702,595 คน (กระทรวงมหาดไทย, กรมการปกครอง, 2553)

กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ได้พิจารณาจากขนาดของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครแล้วนำมากำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่น่าจะเป็นตามสูตรของ ยามาเน่ (Yamane, 1967, อ้างถึงใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2550, น. 155-156) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 มีความคลาดเคลื่อนไม่เกิน + 5 ($e = 0.05$) ดังสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad \text{โดยที่} \quad \begin{array}{ll} n = & \text{ขนาดของตัวอย่างที่ควรสุ่ม} \\ N = & \text{ขนาดประชากรทั้งหมด} \\ E = & \text{ความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม} \end{array}$$

แทนค่าตามสูตรได้ผลดังนี้

$$n = \frac{5,702,595}{1 + 5,702,595 (0.05)^2} = 399.97$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ตามลำดับ ดังนี้

1. การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)
2. การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)
3. การสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดจำนวนตัวอย่าง (Quota Sampling)
4. การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

แบ่งกลุ่มจำนวนประชากรโดยจำแนกตามการแบ่งพื้นที่ตามนโยบายพัฒนาเมืองที่กำหนดไว้ในผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 12 กลุ่ม จาก 50 เขต (ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร, 2547) ได้ดังนี้

ตารางที่ 3.1

แสดงกลุ่มเขตการแบ่งพื้นที่ตามนโยบายพัฒนาเมืองกรุงเทพมหานคร

กลุ่ม	จำนวนเขต	เขต	จำนวนประชากร (คน)
1. กลุ่มรัตนโกสินทร์	4	1. พระนคร	61,374
		2. ป้อมปราบศัตรูพ่าย	54,601
		3. สัมพันธวงศ์	29,283
		4. ดุสิต	114,488
2. กลุ่มลุมพินี	4	1. ปทุมวัน	58,858
		2. บางรัก	47,503
		3. สาทร	89,294
		4. วัฒนา	80,674

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

กลุ่ม	จำนวนเขต	เขต	จำนวนประชากร (คน)
3. กลุ่มวิภาวดี	6	1. จตุจักร 2. บางซื่อ 3. พญาไท 4. ดินแดง 5. ห้วยขวาง 6. ราชเทวี	164,210 142,338 75,493 136,696 76,987 77,078
4. กลุ่มเจ้าพระยา	5	1. คลองเตย 2. บางคอแหลม 3. ยานนาวา 4. พระโขนง 5. บางนา	114,694 99,994 85,789 96,880 99,561
5. กลุ่มกรุงธนบุรี	5	1. ธนบุรี 2. บางกอกใหญ่ 3. คลองสาน 4. บางกอกน้อย 5. บางพลัด	126,883 76,608 80,894 126,823 102,320
6. กลุ่มตากสิน	3	1. ภาษีเจริญ 2. จอมทอง 3. ราษฎร์บูรณะ	132,670 162,151 90,559
7. กลุ่มพระนครเหนือ	5	1. บางเขน 2. หลักสี่ 3. ดอนเมือง 4. สายไหม 5. ลาดพร้าว	185,901 114,180 165,433 178,637 122,371

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

กลุ่ม	จำนวนเขต	เขต	จำนวนประชากร (คน)
8. กลุ่มบูรพา	6	1. บางกะปิ 2. คันนายาว 3. วังทองหลาง 4. บึงกุ่ม 5. สะพานสูง 6. สวนหลวง	150,166 85,912 115,713 147,712 88,013 115,883
9. กลุ่มสุวินทวงศ์	2	1. คลองสามวา 2. หนองจอก	154,766 147,668
11. กลุ่มกรุงธนบุรี	4	1. ทวีวัฒนา 2. ดลิ่งชัน 3. บางแค 4. หนองแขม	73,428 106,693 193,478 142,772
12. กลุ่มสนามชัย	3	1. บางขุนเทียน 2. บางบอน 3. ทุ่งครุ	150,492 103,470 114,180
รวม	50		5,712,636

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยการจับสลาก โดยแบ่งสลากชื่อของเขตตามกลุ่มเขต 12 กลุ่ม โดยผู้ศึกษาจะจับสลากชื่อเขตขึ้นมา 1 รายชื่อ จากแต่ละกลุ่ม เช่น กลุ่มรัตนโกสินทร์ มีรายชื่อของ เขตดุสิต เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตพระนคร และเขตสัมพันธวงศ์ จับสลากขึ้นมา 1 ชื่อเขต เป็นต้น ซึ่งจากการจับสลาก ได้รายชื่อเขตที่จะทำการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. กลุ่มรัตนโกสินทร์ เขตพระนคร
2. กลุ่มลุมพินี เขตสาทร
3. กลุ่มวิภาวดี เขตดินแดง
4. กลุ่มเจ้าพระยา เขตบางนา
5. กลุ่มกรุงธนบุรี เขตคลองสาน

6. กลุ่มตากสิน	เขตภาษีเจริญ
7. กลุ่มพระนครเหนือ	เขตลาดพร้าว
8. กลุ่มบุรพา	เขตบึงกุ่ม
9. กลุ่มสุวินทวงศ์	เขตคลองสามวา
10. กลุ่มศรีนครินทร์	เขตมีนบุรี
11. กลุ่มกรุงธนบุรี	เขตบางแค
12. กลุ่มสนามชัย	เขตบางขุนเทียน

ขั้นตอนที่ 3 การสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดจำนวนตัวอย่าง (Quota Sampling)

ผู้ศึกษานำจำนวนประชากรในแต่ละเขตที่สุ่มได้มาคำนวณหาสัดส่วนของประชากรและจำนวนตัวอย่าง ตามวิธีการคำนวณ ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนประชากรของเขต}}{\text{จำนวนประชากรรวมของ 12 เขต}} \times 100 = \text{สัดส่วนประชากร}$$

$$\frac{\text{สัดส่วนประชากร}}{100} \times 400 (\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด}) = \text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละเขต}$$

ตารางที่ 3.2

แสดงสัดส่วนของประชากรและจำนวนตัวอย่าง

กลุ่มเขต	เขต	จำนวนประชากร	สัดส่วนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1. กลุ่มรัตนโกสินทร์	เขตพระนคร	61,374	4.22	17
2. กลุ่มลุมพินี	เขตสาทร	89,294	6.14	25
3. กลุ่มวิภาวดี	เขตดินแดง	136,696	9.39	38
4. กลุ่มเจ้าพระยา	เขตบางนา	99,561	6.84	27
5. กลุ่มกรุงธนบุรี	เขตคลองสาน	80,894	5.56	22
6. กลุ่มตากสิน	เขตภาษีเจริญ	132,670	9.12	37
7. กลุ่มพระนครเหนือ	เขตลาดพร้าว	122,371	8.41	34
8. กลุ่มบุรพา	เขตบึงกุ่ม	147,712	10.15	41

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

กลุ่มเขต	เขต	จำนวนประชากร	สัดส่วนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
9. กลุ่มสุรินทร์	เขตคลองสามวา	154,766	10.63	43
10. กลุ่มศรีนครินทร์	เขตมีนบุรี	133,149	9.15	37
11. กลุ่มกรุงธนบุรี	เขตบางแค	193,478	13.29	53
12. กลุ่มสนามชัย	เขตบางขุนเทียน	150,492	10.34	41
รวม	12 เขต	1,455,435		415

จากการคำนวณเพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ผลลัพธ์ที่ได้ส่วนใหญ่เป็นเศษทศนิยม ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงคิดเป็นจำนวนเต็ม ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คือ 415 คน เพราะฉะนั้น จะทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 415 คน

ขั้นตอนที่ 4 การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เมื่อกำหนดกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เพื่อให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนด โดยใช้คำถามเพื่อคัดกรองกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ข้อ คือ

1. ท่านเป็นผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปหรือไม่
2. ท่านได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองหรือไม่

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการคัดกรองกลุ่มตัวอย่างและให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร อีกทั้งเพื่อให้เกิดความหลากหลายของประชากร ทั้งในด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ รวมทั้งครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 12 เขตทั่วกรุงเทพมหานคร จึงได้ทำการเก็บข้อมูลจากสถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

- ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร
- ทำน้ำคลองสาน
- ทำพระจันทร์
- ศูนย์บริการประชาชน วังไชยา กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า
- มหาวิทยาลัยสยาม
- ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล สาขาบางนา สาขาลาดพร้าว และสาขาพระราม 2
- ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ บางแค

- อาคารอื้อจื่อเหลียง
- อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ
- ซาฟารีเวิลด์
- สวนสยาม

การเก็บข้อมูลตามสถานที่ดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีทีมงานอีกจำนวน 5 คน ร่วมดำเนินการ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

การศึกษานี้มีการทดสอบสมมติฐานการศึกษา ซึ่งสามารถกำหนดตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) สำหรับใช้ในการศึกษาดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์

เพศ อายุ ระดับการศึกษา

อาชีพ รายได้ สถานภาพทางครอบครัว

ตัวแปรตาม คือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ตัวแปรอิสระ คือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

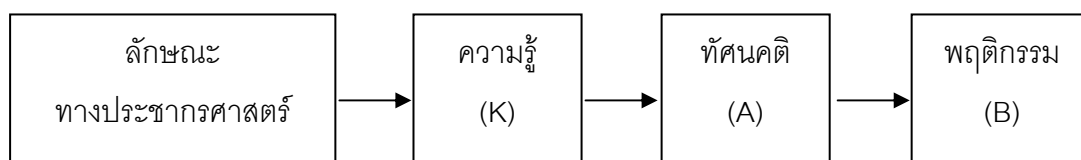
ตัวแปรตาม คือ ทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

สมมติฐานข้อที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ตัวแปรอิสระ คือ ทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ตัวแปรตาม คือ แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการเข้าร่วมใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ภาพที่ 3.1
กรอบแนวคิดในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงสำรวจในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วยคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Questions) และคำถามปลายปิด (Closed-Ended Questions) โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-Administered Questionnaire) โดยมีการแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic) ของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพครอบครัว

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่เป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา โดยมีการทดสอบทั้งในด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ผู้ศึกษานำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบถึงความครอบคลุมของเนื้อหาและความเหมาะสมของ

ภาษาในชุดคำถามดังกล่าวให้มีความถูกต้อง ชัดเจน และเป็นที่เข้าใจตรงกันระหว่างผู้ศึกษาและกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง (Pre-test) จำนวน 30 ชุด แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนั้นมาทดสอบค่าความเชื่อมั่น โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC for Windows

2.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson's Method)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบวัด

n แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ ($q=1-p$)

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

จากการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นในส่วนความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง ได้ค่าออกมาเป็น 0.825

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง ใช้วิธีการคำนวณหาความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (α = Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด

K แทน จำนวนข้อคำถามของเครื่องมือวัด

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนที่วัดได้แต่ละข้อ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

จากการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.812 จึงถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่สร้างไว้ไปสอบถามประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้ระบุไว้ โดยเป็นการแจกให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามเอง (Self Administration) แล้วรวบรวมกลับคืนที่ และเมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจนครบจำนวนเรียบร้อยแล้ว นำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. การทดสอบความรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง จำนวน 14 ข้อ โดยให้เลือกว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- เลือกคำตอบถูก ได้ 1 คะแนน

- เลือกคำตอบผิด ได้ 0 คะแนน

ในการประมวลผล ได้กำหนดช่วงคะแนนเพื่อเป็นเกณฑ์ในการวัดความรู้ความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

0-4 คะแนน หมายถึง ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

5-9 คะแนน หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง ในระดับปานกลาง

10-14 คะแนน หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง ในระดับดี

2. การทดสอบทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง จำนวน 10 ข้อ โดยใช้ Likert Scale และมีวิธีการกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์ ดังนี้

	เชิงบวก	เชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ปานกลาง	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

นำคะแนนที่ได้มากำหนดช่วงห่างของการวัดโดยใช้ค่าทางสถิติการคำนวณหา ค่าเฉลี่ยเรขาคณิต (Arithmetic Mean) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

จากสูตรคำนวณข้างต้นจะได้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนน ทศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางกาเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

คะแนน 4.21 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนน 3.41 - 4.20	หมายถึง	เห็นด้วย
คะแนน 2.61 - 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน 1.81 - 2.60	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
คะแนน 1.00 - 1.80	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. การสำรวจแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้ สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง วัดจากคำถามในส่วนที่ 5 จำนวน 4 ข้อ

- คำถามข้อ 1-4 หากเลือกคำตอบที่ 1 ให้คะแนน 1 คะแนน และเลือกคำตอบที่ 2 ให้ 0 คะแนน
- คำถามข้อ 5-6 คิดคำตอบเป็นจำนวนร้อยละของประชากรที่เลือกคำตอบใน แต่ละข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีลักษณะดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายเกี่ยวกับคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ใช้การทดสอบ t-test และ ANOVA เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์และความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

สมมติฐานที่ 2 ใช้การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง และทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

สมมติฐานที่ 3 ใช้การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง